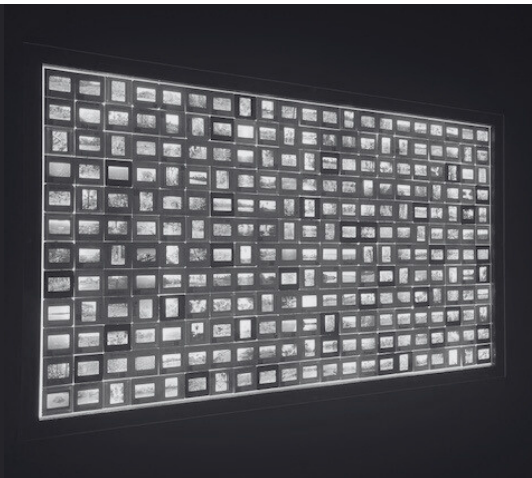

EXCURSIE BRUSSEL

CIVA

In de voormiddag brachten we een bezoek aan CIVA, een archiefmuseum waar ook enkele tentoonstellingen te bezichtigen waren. Tijdens ons bezoek bleef één specifiek werk me bij: een presentatie van natuurfoto's. Het concept was eenvoudig, maar tegelijkertijd origineel.

De foto's werden tentoongesteld in een donkere ruimte, waarbij aan één kant van de kamer alle beelden in klein formaat naast elkaar hingen. In het midden werden ze geprojecteerd met een diap projector, wat een bijzondere sfeer creëerde. Dit vond ik een prachtig concept. Het typerende geluid van de diap projector droeg bij aan de beleving; het had iets rustgevends en bracht me echt tot nadenken. Het was een moment van verstillung dat me op een bijzondere manier raakte.

HORTAMUSEUM

Mijn bezoek aan het Victor Horta-huis voelde als een reis terug in de tijd, waarbij elk detail van het interieur een verhaal vertelde over innovatie en vakmanschap. De complexe interactie tussen ruimte, licht en decoratieve elementen kwam samen in een harmonieuze eenheid.

Victor Horta, een van de meest invloedrijke architecten van de Art Nouveau-beweging, wist in zijn woning de artistieke en sociale veranderingen van die tijd perfect te weerspiegelen.

Nog voordat het bezoek echt begon, viel me iets op aan de buitenkant van het huis: het leek te bestaan uit twee aparte woonhuizen. Later ontdekte ik dat dit in het interieur volledig werd verhuld. Horta creëerde doorgangen tussen de twee gebouwen, waardoor ze van binnenuit als één geheel aanvoelden.

Zoals eerder vermeld, hield Horta ook rekening met het sociale aspect. Dit kwam onder andere tot uiting in de ingenieuze inkomhal, die op verschillende manieren kon worden gebruikt, afhankelijk van de sociale klasse van de bezoekers. Een detail dat me sterk is bijgebleven, is een wand verdeeld in drie panelen. Elk paneel kon afzonderlijk geopend en ergens anders vastgezet worden, zodat bezoekers discreet naar de juiste ruimte geleid konden worden zonder per ongeluk een andere kamer binnen te stappen.

Als ik één aspect moet benoemen dat me enorm heeft geïmponeerd, dan is het de doordachte indeling van het huis. Een paar opvallende voorbeelden: het tekenatelier was strategisch geplaatst aan de noordkant, zodat Horta nooit last had van schaduwen tijdens het tekenen. Ook de trap was bijzonder: in plaats van tegen een muur te staan, bevond deze zich in het midden van het huis. Dit zorgde niet alleen voor een natuurlijke doorstroming van de ruimtes, maar ook voor een ingenieuze lichtinval. Horta ontwierp namelijk een 'licht-open' plafond, waardoor het zonlicht van bovenaf via de trap door het hele huis werd verspreid.

Daarnaast creëerde hij een aparte, onzichtbare circulatieroute voor het dienstpersoneel. Dankzij deze 'dienstcirculatie' konden zij zich verplaatsen zonder opgemerkt te worden.

Tot slot vielen de kleine decoratieve accenten van Horta enorm op. Hij werkte volgens het principe dat elk materiaal zichtbaar moest blijven. Zo verwerkte hij metalen elementen in een elegant afgewerkte trap om te benadrukken dat het ontwerp met metaal was gerealiseerd.

Wat me misschien nog wel het meest fascineerde, was het besef dat Horta geen gebruik had van moderne ontwerpprogramma's. De complexe indeling en verfijnde details van het huis waren volledig met de hand ontworpen, wat zijn meesterschap des te indrukwekkender maakt.

JOLIEN HUYCK

R1060281

BACHELOR INTERIEURARCHITECTUUR

BRUSSEL 2024 - 2025